

**ע**ה א לַמְנַצֵּחַ אֵל תִּשְׁחַת מִזְמוֹר לְאַסָּף שִׁיר: ב חוֹדִינוּ לָךְ אֱלֹהִים חוֹדִינוּ וְקָרוֹב שָׁמֶךָ סִפְרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ: ג כִּי אָקַח מוֹעֵד אֲנִי מִיִּשְׂרָאֵל אֲשַׁפֵּט: ד נִמְגִים אֶרֶץ וְכָל יִשְׁבֵיהָ אֲנֹכִי תִבְנִיתִי עֲמוּנֹתֶיךָ סֶלֶח: ה אֲמַרְתִּי לְהוֹלִילִים אֵל תְּהַלְלוּ וְלָרְשָׁעִים אֵל תִּרְיֹמוּ קָרָן: ו אֵל תִּרְיֹמוּ לְמָרוֹם קָרְנֵכֶם תִּדְבְּרוּ בְצַוָּאר עֵתֶךָ: ז כִּי לֹא מוֹצֵא וּמַמְעַרְב וְלֹא מַמְדַּבֵּר הָרִים: ח כִּי אֱלֹהִים שִׁפֵּט

— ❦ שימוש תהלים ❦ —  
להשפיל הגאווה

חוֹדִינוּ לָךְ אֱלֹהִים (עה, ב): [שימוש תהלים לפרק עה] לסליחת עון. השם שלו ה"ד. ה' מן ק' דצדיק דסוף המזמור בצרוף ה"ק. ד' מן "הודינו.

— ❦ זוהר תהלים ❦ —

לְיִשְׂרָאֵל: בְּנִי, אֵל תִּפְחָדוּ, הָרִי אֲנִי עוֹמֵד עַל הַפֶּתַח, אֲבָל הַזְדַּרְזוּ בַיּוֹם הַזֶּה וְתִגְדוּ לִי כַח. בְּמָה? בַּשּׁוֹפָר. שְׂאֵם נִמְצָא קוֹל הַשּׁוֹפָר פָּרְאוּי וּמְכֻוֹנִים בּוֹ לְמִטָּה, אוֹתוֹ הַקּוֹל עוֹלָה, וְכֹו מִתְעַטְרִים הָאֲבוֹת, וְעוֹמְדִים בְּמִשְׁכְּנֵנוּ שֶׁל יַעֲקֹב. וְלִכֵּן צָרִיךְ לְהִזְהַר בַּשּׁוֹפָר וְלִדְעַת אֵת אוֹתוֹ הַקּוֹל וְלִכֵּן בּוֹ.

וְאֵין לָךְ קוֹל בַּשּׁוֹפָר שְׁלֹא עוֹלָה רְקִיעַ אַחַד, וְכָל אוֹתָם הָאוֹכְלוֹסִים שֶׁל אוֹתוֹ רְקִיעַ, נוֹתְנִים מְקוֹם לְאוֹתוֹ קוֹל. וּמָה אוֹמְרִים? (יואל ב) וְה' נָתַן קוֹלוֹ לְפָנַי חִילוֹ וְגו'. וְעוֹמֵד אוֹתוֹ הַקּוֹל בְּאוֹתוֹ הַרְקִיעַ, עַד שְׁבָא קוֹל אַחַר, וְנוֹעֵדוּ (והתעוררו) יַחְדָּו, וְעוֹלִים בְּזוּג לְרְקִיעַ אַחַר. וְעַל זֶה שְׁנִינּוּ, יֵשׁ קוֹל שֶׁמְעֵלָה קוֹל, וּמָה הוּא? אוֹתוֹ הַקּוֹל שֶׁל תְּקִיעַתְּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁלְמִטָּה. וְכִינּוֹן שֶׁמִּתְחַבְּרִים כָּל הַקּוֹלוֹת הַלְלוּ שֶׁלְמִטָּה וְעוֹלִים לְאוֹתוֹ רְקִיעַ עֲלִיוֹן שֶׁהַמְּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ שׁוֹרֵה בּוֹ, מִתְעַטְרִים (נועדים) כָּלָם לְפָנַי הַמְּלֶךְ, וְאֵז הַכִּסְאוֹת

צָרִיךְ לְהִזְהַר בַּשּׁוֹפָר וְלִדְעַת אֵת אוֹתוֹ הַקּוֹל וְלִכֵּן בּוֹ

**כִּי אֱלֹהִים שׁוֹפֵט זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים** (עה, ח): [זוהר ח"א פ' ויקרא (דף י"ג)] רַבִּי אֲבָא אָמַר, כְּתוּב (תהלים עה). כִּי אֱלֹהִים שׁוֹפֵט, אֲלֵמָּלָא שְׁעֵבַר הַדִּין שֶׁל יַעֲקֹב בְּמְקוֹם שִׁיעֲקַב שׁוֹרָה (ונרפא) וְהַתְּכַסָּה (וירחיק) (והתבשם) שָׁם, אוֹי לְעוֹלָם שִׁיפְגֵשׁ בְּדִינוֹ. וְסוֹד הַדָּבָר - (ישעיה 10) כִּי בְּאֵשׁ ה' נִשְׁפָּט. וְזוֹהֵי הַתְּבַשְׂמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם. וְכִינּוֹן שְׁנִכְנַס לְמִקְוָמוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, וְיַעֲקֹב אוֹחַז בּוֹ, אֲזִי הָאֵשׁ שׁוֹכֶכֶת וְהַגְּחִלִים מְצַטְנְנִים. לְאֹדָם שְׁהִיָּה רוֹגֵז, וְחָגַר וְשָׁם עָלָיו כְּלֵי זִינ, וְיִצְא מְרַגֵּז לְהַרְג אֲנָשִׁים. חָכָם אַחַד עָמַד עַל הַפֶּתַח וְאֹחַז בּוֹ. אָמַר: אֲלֵמָּלָא לֹא הַחֲזִיק בִּי וְתַפְס אוֹתִי, הָרִי הִיָּה נִמְצָא הַרְג שֶׁל אֲנָשִׁים. בְּעוֹד שֶׁהַחֲזִיקוּ זֶה בְּזֶה וְאֹחַזוּ זֶה בְּזֶה, הַצְטַנְן רְגִזוּ עַל שִׁיעָא לְהַרְג. יִצְא לְהוֹכִיח - מִי סוֹבֵל אֵת הַרְגוֹ וְחִזַּק הַדִּין שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם? הֲוֵה אוֹמֵר, זֶה שְׁעָמַד עַל הַפֶּתַח. כִּךְ אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא